

Un tast de... 'Miquel Montoro. El símbol d'una revolució vital?', de Sebastià Bennasar PUNT DE VISTA. Planes 4 i 5

Protagonistes **Elías Campo**

Director de recerca del Clínic Nacional. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 19 d'agost del 2020. Any XLV. Núm. 15456 - AVUI / Any XLII. Núm. 14326 - EL PUNT

NACIONAL

P6-8

La prohibició de fumar indigna els restauradors

VIGENT • Ja no es pot fumar al carrer si no és possible mantenir la distància de seguretat

2% de positius asimptomàtics en els cribratges

CONTRA • El sector de la restauració i de l'oci nocturn creuen que se'ls dona el cop de gràcia

Un home fumant amb pipa pel carrer, complint la distància de seguretat, el primer dia que està prohibit fer-ho sense guardar-la ■ JOSEP LOSADA

L'ESPORTIU

“Tenim una crisi esportiva, no de club”

Bartomeu diu que dimitir no seria responsable i confirma Koeman

Bartomeu, president del Barça, no dimiteix ■ EFE

La mesa blindada el secretari general del Parlament, en contra de JxCat

Costa acusa ERC d'alinear-se amb Cs i el PSC per avalar la censura

NACIONAL. Plana 11

La sortida d'Álvarez de Toledo obre pas a acords PP-PSOE

La destitució de la portaveu al Congrés facilitaria la renovació del poder judicial

EUROPA-MÓN. Planes 20 i 21

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Martí Gironell

Senyora presidenta

Aquest estiu es commemora als Estats Units una efemèride que, de fet, és una fita universal pel que va suposar. Em refereixo al centenari del dret a vot de les dones. La lluita pel vot va suposar una de les manifestacions més significatives dels moviments feministes que van conduir les dones tant d'Europa com d'Amèrica del Nord a organitzar-se per assolir l'emancipació del seu gènere des de mitjan segle XIX. I ho van fer a través de la petició del dret al sufragi femení. Per a totes elles, no només es tractava d'aconseguir el dret a vot, sinó també de batallar per la igualtat jurídica i pel dret a l'educació, al treball i a l'administració dels seus propis béns. Entre el juliol i l'agost de 1920. I aquests dies en aquell país que tot-hom mira, repassa, critica, admira, s'hi emmiralla o en recela més que de la vacuna del coronavirus, de les *fake news* contra Trump o dels abusos contra la població negra, se n'ha parlat més que mai, d'aquesta efemèride. I ha sigut a propòsit d'una dona, Kamala Harris. És l'exfiscal general de Califòrnia que ha estat designada com a número dos del tiquet presidencial demòcrata per a les eleccions d'aquest novembre que ve. Que el candidat demòcrata a la Casa Blanca, Joe Biden, hagi confiat la vicepresidència, el seu braç dret, en la figura d'una dona i afroamericana és un gest que vol dir molt. Biden, que va ser el vicepresident de Barack Obama, el primer president negre dels Estats Units, obre ara la porta perquè les dones tornin a fer història en aquell país perquè en poc temps veiem com a la sala oval s'hi asseu la senyora presidenta.

EDITORIAL

La salut i la llibertat

La pandèmia de Covid-19 continua provocant patiment en forma de mort, malaltia, precarització econòmica i estrès sanitari, però també per la pèrdua de drets i llibertats que estan comportant des de fa mesos les mesures restrictives per combatre la propagació del virus. El tancament de l'oci nocturn, la limitació horària de la restauració i la prohibició de fumar en espais oberts, que van entrar en vigor ahir a Catalunya, en són els últims exemples. El debat de fons és recurrent i ja l'hem viscut en aquesta crisi o anys enrere, arran de l'atac terrorista contra les torres bessones de Nova York. En aquell cas, la seguretat era el bé a preservar i ara ho és la salut, però en tots dos casos els drets i

les llibertats individuals n'han sortit perdent. No es pot negar la pandèmia, ni el mal que està fent, i és obvi que cal enfrontar-s'hi amb mesures extraordinàries, però també és un fet constatat que el poder té tendència a imposar-se utilitzant tots els mitjans, lícits o il·lícits, i contextos favorables com l'actual li aplenen el camí.

Es tracta d'un equilibri difícil i delicat, que qualsevol societat democràtica ha de preservar a tota costa, tant amb els mecanismes de vigilància del mateix estat, com amb l'activisme de la societat civil. Per tant, és no només legítima, sinó necessària l'actitud proactiva dels ciutadans, exigint als governs la idoneïtat i proporcionalitat de

les mesures, defensant els límits materials i temporals d'aquesta laminació de drets i llibertats, i vigilat el seu total restabliment, perquè aquests objectius, igual que les mesures sanitàries, tenen a veure amb l'interès general. Justament per això cal desemmascarar el negacionisme irracional i irresponsable que practiquen alguns grups, ja siguin d'ultradreta, antivacunes, conspiracionistes o antisistema, que alimenten manifestacions com la de fa dos dies a Madrid contra l'ús de la mascareta, utilitzant barroerament el paraigua de la defensa dels drets i llibertats dels ciutadans. Els seus objectius no tenen res a veure amb l'interès general i, a més, posen en risc la salut pública.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Joan Canadell

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ

“No podem tenir consellers més pendents d'unes eleccions que de la sortida de la crisi”

Ombres d'agost

Imma Merino

Dies d'agost

A l'agost de fa quinze anys, el cineasta Marc Recha i el seu germà bessó David van agafar una furgoneta i van fer un viatge per terres catalanes de l'Ebre. No van fer sols el viatge perquè, en companyia d'un equip tècnic reduït en què brilla l'aportació de la fotò-

grafa Hélène Louvart, n'havien de sortir les imatges per un “film de carretera” per respondre a una proposta del màster de documental de creació de la UPF. Marc Recha havia pensat a realitzar un documental sobre el periodista Ramon Barnils, mort el 2001, però, com es fa present a *Dies d'agost*, va acumular un munt d'entrevistes enregistrades amb les quals no sabia què fer: és així que la pel·lícula conté dins seu una altra d'invisible que reconeix un fracàs que a la vegada posa en qüestió aquesta mena de documentals biogràfics que pretenen abastar una persona.

Tanmateix, Ramon Barnils palpita a *Dies d'agost* com un fantasma mentre

que, amb un guió concebut per a la intervenció de l'atzar, la pel·lícula segueix el vagareig dels bessons Recha (en una comunitat lliure i a la vegada mandrosament estiuenca amb la naturalesa) i les seves imatges donen compte de la mirada sensorial d'un cineasta atent al fluir de la vida, a la presència del paisatge amb la seva materialitat palpable i els seus misteris intangibles, als efectes del clima en els cossos i les coses. És així que m'atreveria a dir que és de les ocasions en què les imatges i els sons cinematogràfics fan sentir més intensament l'estiu a través de la calor manifesta, la suor a la pell, l'alegria de menjar una síndria fresca i sucosa, les mosques empipadores que volten el pa amb toma-

ta. També amb les terres assecant-se fins a esquerdar-se que, testimoniant l'avenc del canvi climàtic, transmeten una inquietud davant de la naturalesa amenaçada.

Les trobades amb els vius conviuen amb la presència dels morts, de la mateixa manera que en el present hi ressona el passat, que, en el muntatge sonor, es fa audible amb les canonades que evoquen la batalla de l'Ebre. Voltant-ne per la ribera i mirant els seus turons esquerps, Recha, com sempre, ens descobreix cinematogràficament un paisatge. Una mostra del cinema errant d'algunes de les pel·lícules més lliures de primers del segle XX. Continuarà: demà *Honor de cavalleria*, Albert Serra, 2006.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

Queda't, Cayetana, queda't!

Pobre Cayetana. Tants de sacrificis, tant de dir veritats, i ara resulta que el PP de Casado t'ho agraeix destituïnt-te com a portaveu al Congrés de Diputats i pràcticament et convida a marxar del partit. No deu ser, marquesa, que és perquè ets diputada del PP per Barcelona? Vejam si deu ser anticatalanisme del PP, això que et passa. I què faràs ara? Diuen (diuen, diuen, diuen) que després de la destitució fulminant de Pablo Casado t'estàs plantejant abandonar la política. De cap manera, Cayetana Álvarez de Toledo y Peralta-Ramos. Queda't! No deixis la política. Qui els cantarà, si no, les veritats al PP, als catalans i a tothom qui et vulgui escoltar? Qui anirà als debats electorals a Catalunya vestida de color groc i amb aquell posat altiu i arrogant? Qui s'hauria atrevit, si no tu, a dir a l'aleshores alcaldessa de Madrid, Manuela Carmena, que era una "velleta senil"? Què

“Tants de sacrificis, tant de dir les veritats, i ara resulta que volen prescindir de tu. No s'hi val!

s'ha cregut, aquest tal Casado, fer-te fora per dir quatre veritats, com la que li vas dir indirectament (o directament, vaja) a l'entrevista d'El País de l'altre dia en què afirmaves que "un partit no ha de ser una estructura militar". Dius la veritat, Cayetana, i s'enfaden. No t'entenen. Qui, si no tu, li hagués dit a

Pedro Sánchez que el que li cal és "una lobotomia" que el reconverteixi al constitucionalisme"? Qui, si no tu, s'hauria atrevit a dir-los a aquells que protestaven contra una visita teva que eren "uns pijos, uns reaccionaris, uns consentits i uns subvencionats". I qui s'hauria atrevit a dir ben clar que "la llei de violència de gènere és un despropòsit perquè no és raonable imposar penes diferents en funció del sexe". I, és clar, marquesa, vejam si ara Casado et fa fora per haver dit coses com que "el procés és més greu que el 28-F, que Tejero i Milans del Boch, perquè és un cop d'estat postmodern". Què passa ara? Que Casado vol moderar-se, centrar el PP i obrir una etapa de bona relació amb Pedro Sánchez per aprovar-li els pressupostos? Són uns desagradits, marquesa. Ja és gros que el PP, tolerant com ets, vulgui prescindir de tu. Creume. No pleguis. Queda't.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

ITV

■ El passat dia 22 de juliol vaig anar amb el meu cotxe a les instal·lacions que té la ITV al carrer Motors de la Zona Franca de Barcelona per tal que fessin el control tècnic del vehicle.

Per l'antiguitat del vehicle s'ha de fer el control ITV anual. L'any passat vaig passar la revisió el 31 de maig del 2019; enguany, degut a la pandèmia i a l'estat d'alarma, el cotxe no ha sortit del garatge fins al mes de juliol i he aprofitat per anar a passar la ITV. En la nova etiqueta identificativa que m'han donat, s'indica que la pròxima revisió l'he de fer com a màxim el 31 de maig del 2021, total, al cap de 10 mesos. No quedem que la cobertura és de 12 mesos? Per què ara me la rebaixen a 10?

Considero que darrere aquesta maniobra hi ha un interès econòmic de l'empresa i ho considero una estafa.

ANTONI-JOAN GILI FARRÉS
El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Costa molt desallotjar o desocupar

■ El sentit comú ens diu que no podem oposar-nos als que defensen el dret a tenir un habitatge. També ens diu que no podem oposar-nos als ecologistes. Tot i que el sentit comú ens impedeix protestar contra certes pretensions, els governants tenen dificultats per fer efectives aquestes dues demandes, relacionades amb la casa individual i la global. "Volem una casa digna, i un planeta sa!" Dit això, cal afegir-hi quatre coses: 1. El dret a un habitatge digne de moment no és un dret real, ja que no està regulat, però s'hauria de progressar. 2. Els drets del propietari sobre la seva propietat no estan en perill. Tot i que la drete diu que aquest govern "comunista" vol abolir la propietat privada. 3. S'ha de modificar la llei perquè el propietari no tingui dificultats per recuperar la seva casa, en cas que l'ocupin il·legalment. En general, a Europa no costa tant. 4. A Europa costa menys expulsar els ocupes. Però costa més mantenir un pis buit. Em consta que a Alemanya i a Dinamarca els propietaris poden ser multats.

MARTÍN MARTÍNEZ
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Cati Morell Fidels al context democràtic

Els que hi entenen diuen que la sentència a favor de Lluís Puig tindrà un efecte dominó que afectarà tots els polítics catalans que estan a l'exili i, fins i tot, els que estan a presó. És la peça que faltava per demostrar una vegada més que les diferències polítiques no es poden resoldre per la via judicial i que l'única manera de trobar una solució en un context democràtic és el diàleg.

Mentrestant, el president Torra reclama que s'incloguin l'amnistia i un referèndum d'autodeterminació en les converses de la taula de diàleg amb el govern espanyol. Torra, però, demana que la taula de diàleg es traslladi a Europa per mantenir-se fidel a un context democràtic. Deu ser que el govern espanyol no ha donat proves d'interès suficient per resoldre el conflicte polític per la via política.

La fugida del rei emèrit fora de l'Estat espanyol amb la connivència del govern de l'Estat no és la millor targeta de presentació per a un demòcrata, sobretot si se'n va després de les sospites que hi ha sobre ell. Els que hi entenen diuen que la fugida de Joan Carles I tindrà un efecte dominó sobre la corona espanyola i que els actuals reis estan callats perquè es preparen per posar el punt final. Hi ha cap manera de resoldre aquesta situació per la via política i fidels al context democràtic?

Les cares de la notícia

DIPUTADA DEL PP AL CONGRÉS

Cayetana Álvarez de Toledo Descavalcada en el PP

Nova ziga-zaga de Pablo Casado per consolidar el seu lideratge en el PP; fa un any imposava el discurs agressiu d'Álvarez de Toledo a la llista del PP a Catalunya i després com a portaveu del PP al Congrés; ara la destitueix buscant un perfil més moderat i també més dòcil.

ADVOCAT, EMPRESARI I PROMOTOR CULTURAL

Josep Espar i Ticó El premi Canigó

La Universitat Catalana d'Estiu que se celebra a Prada ha atorgat el premi Canigó al veterà empresari i un dels emprenedors més actius en el camp de la cultura, fundador del diari Avui i actualment immers en el projecte del Parc Històric Cultural de les Franqueses de Balaguer.

SECRETARI TÈCNIC DEL FC BARCELONA

Eric Abidal Balanç negatiu

Va posar cara a un lideratge esportiu exercit pel president Bartomeu i ara en paga els plats trencats, perquè la gestió de la plantilla ha estat deficient, la regeneració de l'equip un miratge i el canvi d'entrenador un pal de cec. Còmplice necessari del fracàs històric de Bartomeu.

Un tast de... 'Miquel Montoro. El símbol d'una revolució vital?', de Sebastià B

Partint de "l'hòstia, p

Miquel Montoro

Pagès Editors

Autor:

Sebastià Bennasar

Gènere: biografia

Pàgines: 172

Preu: 15,00 €

Miquel Montoro té més de 160.000 seguidors al seu canal de Youtube i quasi 600.000 a Instagram. És en aquesta darrera xarxa social on penja un vídeo en què expressa la seva satisfacció pel fet que la seva mare, na Sandra, ha fet pilotes per dinar. I ho diu amb una frase destinada a fer història: "Hòstia, pilotes, que són de bones, m'encanten." Aquesta mostra espontània d'amor es converteix alguns mesos després i sense que ningú sàpiga per què en viral, i de sobte comença a circular fent que adolescents de tot Espanya que mai no havien dit ni una paraula en català la incorporin amb total normalitat al seu repertori de frases fetes.

És el 6 de febrer de 2020 i a Mallorca hi ha expectació. A les 22.15, al programa *Uep, com anam?*, hi haurà un reportatge molt especial: per primera vegada i en exclusiva es podrà veure com la Sandra Fons, la mare de Miquel Montoro, cuina amb ell les famoses pilotes que han convertit el seu fill en una estrella mediàtica, acabada de descobrir pels espanyols (a Mallorca ja fa anys que té nombrosos seguidors gràcies a les seves aparicions en aquest programa). Però, de què estem parlant, que són aquestes pilotes i qui és en Miquel Montoro? Doncs exactament això és el que es demana bona part de la premsa espanyola des del passat divendres dia 31 de gener quan aquest nin de tretze anys va anar a un dels programes més seguits de la televisió actualment: *La Resistència*, de Movistar Plus, presentat per David Broncano. Només l'anunci que ell seria el convidat havia provocat una veritable revolució a les xarxes socials. Després de l'emissió del programa tothom s'omplia la boca amb el nom de Montoro, tothom volia saber d'on sortia aquest al·lot que havia enamorat una autèntica gernació.

Retrocedim una mica en el temps. Miquel Montoro té més de 160.000 seguidors al seu canal de Youtube i quasi 600.000 a Instagram. És en aquesta darrera xarxa social on penja un vídeo on expressa la seva satisfacció pel fet que la seva mare, na Sandra, ha fet pilotes per dinar. I ho diu amb una frase destinada a fer història: "Hòstia, pilotes, que són de bones, m'encanten". Aquesta mostra espontània d'amor per un plat que s'està cuinant a casa es converteix uns mesos després i sense que ningú sàpiga per què, en viral, i de sobte comença a circular a tota velocitat fent que adolescents de tota Espanya que mai no havien dit ni una paraula en català la incorporin amb total normalitat al seu repertori de frases fetes (tot i que descontextualitzades). D'aquí a aparèixer al programa més trencador que es fa en aquests moments a la televisió espanyola, *La Resistència*, hi ha només una passa. I després tothom es rendeix a en Miquel Montoro, que ja no és el nin de l'"hòstia pilotes" sinó en Miquel Montoro Fons, amb nom i llinatges.

Mentre esperam a veure com són les famoses pilotes d'en Montoro –que ell mateix ja s'ha encarregat de desmuntar perquè ha afirmat, amb aquella espontaneïtat seva, que només són carn picada i que el que realment el du boiet és la porcella– arriba el moment d'intentar anar donant forma a aquest llibre que teniu a les mans i que vol ser, sobretot, una reflexió sobre l'autenticitat en aquest món absolutament globalitzat en què ens movem. Perquè el principal valor que representa en Miquel Montoro és aquest: vol viure del camp, tocant de peus a terra (o al tractor), i ho vol fer d'una manera autèntica, cobrant un preu just per la seva feina i treballant per a gent que valori com toca els seus productes. I ho vol fer sense renunciar a la seva manera de ser, a la seva manera de parlar i a les tradicions que ha

Abans de les pilotes, Miquel Montoro ja parlava d'unes altres esferes, de "ses taronges" i les seves propietats ■ ARXIU

aprens a ca seva. I tot això, que a alguns els pot semblar vés a saber què, és molt lloable. I hauria de ser possible.

Tot i això, en Miquel Montoro ha posat una marxa més. Ha descobert que per aconseguir aquest somni té una darrera oportunitat i ha decidit aprofitar-la. Les noves tecnologies s'han convertit en un aliat d'excepció per a pagesos i ramaders i són una de les eines més importants per intentar revertir la despoblació que tan bé ha estudiat Sergio del Molino al seu assaig imprescindible *La España vacía*. Gràcies a l'arribada d'internet i a les aplicacions per a mòbil, els pastors poden dur un major control dels seus caps de bestiar i també de la comptabilitat, o controlar millor la producció del formatge, per exemple, i també controlar en temps real la climatologia. Al mateix programa on en Miquel i sa mare fan les pilotes apareix un formatger que rep les comandes per WhatsApp i el serveix a domicili, una mostra de com la tecnologia pot ésser una aliada més. En Miquel Montoro sap que si vol viure del camp aquest camp s'ha de conservar i ha d'aconseguir crear i consolidar un nou mer-

cat per als seus productes.

Hi ha complicitats però també enormes dificultats. Entre les complicitats hi ha una conscienciació cada vegada més gran que el món en què vivim se n'està anant en orris. Els menjars ultraprocesats, els processos de conservació de fruites i verdures als supermercats i, en definitiva, l'enverinament al qual sotmetem els nostres cossos a l'hora de menjar cada dia és una preocupació cada vegada major. Les malalties associades a la nostra forma de vida, també: l'estrès és una de les principals causes de mortaldat i malaltia a les societats avançades. La contaminació de l'aire a les grans ciutats és una de les principals causes d'infertilitat, juntament amb el tabaquisme. Sembla que, d'alguna manera, s'ha començat a dir prou i tant a les escoles com entre els joves, cada vegada hi ha més consciència ecològica. I també les administracions intenten posar-se les piles, com a mínim en un tema tan complex com la gestió dels residus o les restriccions als vehicles contaminants, tot i que cal que pressionin a les empreses i no als consumidors. Hi ha una altra manera de viure i de menjar i en Miquel Montoro n'és un dels paladins. I les noves tecnologies, en aquest sentit, estan de part seva per fer arribar el missatge a quanta més gent millor.

Ell, per descomptat, les empra amb una naturalitat esfereïdora. És el que té aquesta

Bennasar

Avançament editorial

Pilotes”

generació, la dels anomenats nadius digitals. Miquel Montoro fa servir les xarxes socials i el telèfon mòbil amb tanta solvència com remena un engrut de figues de moro i farina per donar de sopar als porcs que viuen a la seva finca. En realitat, qui millor es maneja amb tota aquesta tecnologia és na Laura, la seva germana, la persona que està normalment darrera la càmera. Ella és qui edita els vídeos i els penja al seu canal i en Miquel li reconeix la feina sempre. Són un equip ben avingut.

En Miquel, a més, té una cosa afegida: diu les veritats com només les diuen els borratxos i els infants. És espontani, natural, graciós sense passar-se de llest i sobretot transmet autenticitat. Veurem quant dura i si sap mantenir totes aquestes virtuts a mesura que es faci gran, que segurament serà que sí perquè a ca seva ja procuren que no s'enfilii pels niguls. Ho explica sa mare mentre cuina les pilotes més famoses del món: “la gent s'està portant molt bé amb en Miquel, noltros això ni mos ho esperàvem ni ho cercàvem, i el que hem de procurar és que en Miquel segueixi envoltat de la gent de sempre, fent lo que li agrada i que no canviï la seva forma de ser”. Seny.

Els perills que el persegueixen són molts. D'una banda tenim la pobresa. De l'altra el possible menyspreu i en tercer lloc la comoditat. La pobresa és quelcom que està molt present en les societats occidentals encara que els nostres dirigents vulguin ocultar-la de forma sistemàtica. Hi ha un nombre absolutament intolerable de nins que només fan una menjada completa al dia, que és la que fan a l'escola. Això en un món on els empresaris compten els euros per milions i a ciutats com Barcelona, capitals de la indústria tecnològica més avançada, com es palesa amb el congrés anual del Mobile, que a mesura que avanci la redacció del llibre sabrem que se suspendrà a causa de la darrera gran crisi sanitària, el Coronavirus, o a la mateixa capital Balear, Palma, amb una renda per càpita ben alta pels ingressos que deixa el turisme cada any, però amb una realitat social molt diferent, amb moltes diferències socials entre les elits extractives i els treballadors.

Hi ha un elevat grau de precarietat en la feina i sobretot en la consecució d'una llar per viure. Aquesta situació de pobresa —de la qual no estan exempts ni molt manco els pagesos, ans al contrari— va molt en contra d'aquest nou model de vida que es propugna, sobretot perquè el producte de proximitat no pot competir en preus amb el que es paga als supermercats, com a mínim a les ciutats. És un peix que es menja la cua, perquè molt sovint els preus barats de les grans superfícies s'han aconseguit a base de l'explotació sense miraments dels productors, als quals se'ls paga un preu totalment ridícul per les seves collites, condemnant-los a ells mateixos a l'empobriment. Hi ha casos encara pitjors, que és quan els productes són d'importació i s'han pagat

encara uns preus molt més baixos que els preus paupèrrims que es paga als productors locals. Hi ha pràctiques fins i tot de semiesclavatge que ens farien vomitar els advocats que ens cruspim si en coneguèssim la veritable història.

En segon lloc hi ha el menyspreu. Hi ha tot un seguit de gent que rebutja els valors que representa en Miquel Montoro perquè per a ells Mallorca hauria de ser quelcom absolutament cosmopolita, modern i sobretot ciutadà, un lloc en què Palma sigui el gran referent i on tot el que “fa pagès” molesta. Hi ha una certa intel·lectualitat que acompanya aquest moviment i també trobem una bona part de les elits extractives, essencialment turístiques, instal·lades en aquest discurs. Creuen que el que representa Montoro és un fre a les seves ànsies de poder i a la seva riquesa econòmica, basada en explotar els recursos naturals al mínim preu possible per poder-ho vendre a turistes amb cada vegada menys poder adquisitiu que si no es mouen de l'hotel i no consumeixen res fora del complex turístic, molt millor.

D'aquest perill també en parlarem quan vegem que tot i tenir catorze anys acabats de fer en Miquel també té alguns detractors perquè ha tocat el crostó més d'una vegada a aquest poder real que veu amb pavor com en Miquel i els moviments que busquen una altra manera de viure més apropiada als valors ancestrals poden afectar d'alguna manera la seva butxaca. Evidentment, estem parlant de grans hotelers, però també de tot un seguit de gent que varen ser capaços d'encunyar frases com “Mallorca está muy bien si no fuese por los mallorquines” i que tenen la seva màxima plasmació política en José Ramon Bauzá, l'expresident pel PP representant màxim d'una dreta allunyada del món agrari, per contraposició a la figura de Gabriel Cañellas, el primer president autonòmic de les Illes, que tenia per sobrenom “l'amo”, un malnom que prové precisament del camp. Miquel Montoro, com tot el nou moviment de consciència ecològica, inquieta a tots els que hauran de prendre mesures a les seves empreses per adaptar-se a uns nous temps a mesura que els governs exigeixin aquestes noves mesures que reclamen infants com Miquel Montoro que volen poder continuar vivint en aquest planeta.

El tercer gran perill, i potser el més mal de combatre, és el de la comoditat. Consumir productes de proximitat implica a més a més de tenir una mica més de poder adquisitiu tenir temps i ganes de defugir d'algunes de les comoditats que comporta la compra a les grans superfícies comercials. És molt fàcil anar de tant a comprar a una fira o a un mercat i gaudir del bon gust dels productes de proximitat, però encara costa molt anar-hi amb la carmanyola de vidre per evitar que ens posin papers d'alumini o plàstic o estar disposats a haver de fer unes bones cues i anar a diferents parades per aconseguir el proveïment per a tota la setmana o per a uns quants dies, perquè d'anar a comprar cada dia, com es feia antigament, no cal ni

parlar-ne. Per tant, la mandra, la comoditat, és un altre dels perills que han de combatre els pagesos que volen viure del camp ara i a la llarga. Diuen els principals detractors d'aquesta nova manera de viure recercant l'autenticitat, la proximitat i la justícia social que el que s'està fent és un retrocés, negar l'evolució, voler tornar enrere. En aquest sentit, una vegada més, la pilota se situa damunt dels consumidors i no damunt dels grans empresaris: caldrà començar a pensar en regular què es pot vendre a les grans superfícies i com es ven. No cal traslladar tota la responsabilitat en el comprador, el venedor també té la seva responsabilitat i el compromís mediambiental i la defensa del producte local i de temporada hauria de ser una de les seves obligacions.

De tot això parla aquest llibre, de les oportunitats i dels perills i del que suposa en Miquel Montoro tant en un sentit com en un altre, sense oblidar que és un nin de catorze anys que ha de continuar anant a l'institut per molt que el vegem com un símbol de moltes revolucions possibles (i per molt que a nosaltres també ens encanten les pilotes) i que ha de continuar envoltat de la seva gent i gaudint de la seva vida. En Miquel Montoro pot ser un símbol que ens expliqui que és possible una nova manera de viure, però entre tots hem de fer el possible perquè ell i tots els nins que algun dia vulguin ser pagesos, puguin viure la seva vida.

Sebastià Bennasar

Sebastià Bennasar (Palma, 1976) és un periodista que, paral·lelament, ha escrit una trentena llarga de llibres. Es va llicenciar en humanitats per la Pompeu Fabra i és màster en història del món a la mateixa universitat. Dirigeix la col·lecció Lo Marraco Negre a Pagès Editors i la revista digital *Bearn*, juntament amb Carles Domènec. Actualment el podeu llegir al diari Vilaweb i a *Última Hora*.

Foto: PAGÈS EDITORS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vicepresident del Parlament, Josep Costa; el secretari general, Xavier Muro, i el president, Roger Torrent, en una imatge d'arxiu ■ ACN

ERC blindada el secretari general del Parlament

■ JxCat queda sola reclamant el cessament de Muro per la publicació mutilada de les resolucions de reprovació del rei emèrit ■ Costa acusa els republicans d'alinejar-se amb Cs i el PSC per avalar la censura

Emili Bella
BARCELONA

Xavier Muro continuarà sent el secretari general del Parlament. La mesa de la cambra, reunida telemàticament, va rebutjar ahir l'escrit presentat per Junts per Catalunya que en reclamava el cessament en considerar que cap precepte del reglament li atorga la potestat d'"alterar o censurar" els acords del ple i que està subjecte a la direcció del president i la mateixa mesa. ERC es va pronunciar al costat de Ciutadans i el PSC—sense que s'arribés a votar la qüestió—, de manera que JxCat va quedar sola reivindicant el cap de Muro després que el lletrat no publicés íntegrament al Butlletí Oficial de la

cambra les resolucions del 7 d'agost passat de reprovació del rei emèrit per l'escàndol de corrupció que el persegueix fins als Emirats Àrabs Units, en considerar que contravenien els dictats del Tribunal Constitucional. El president de la cambra, Roger Torrent, va defensar Muro amb l'argument que no es pot exigir a un funcionari que s'arrisqui a patir conseqüències penals per decisions polítiques.

"Lamentem que avui a la mesa del Parlament els partidaris de l'autocensura i de la censura (ERC, Cs i PSC) s'hagin alineat per avalar la decisió de censurar les resolucions contra la monarquia borbònica. Sense defensar la sobirania del Parlament no hauríem fet l'1-O", van piular

Les frases

“Lamentem que a la mesa els partidaris de l'autocensura i de la censura (ERC, Cs i PSC) s'hagin alineat”

Josep Costa
VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT

“Com podem representar a qui ens vota si estem censurats?”

Gemma Geis
PORTAVEU ADJUNTA DE JXCAT

“La legislatura passada es va protegir els treballadors del Parlament. Aquesta, en canvi, se'ls assenyala”

Ruben Wagensberg
DIPUTAT D'ERC

Barcelona debatirà la reprovació de La Moncloa per l'emèrit

L'alcalde de Barcelona i líder de Catalunya en Comú, Ada Colau, va constatar ahir el "marge de millora" que li queda a una democràcia espanyola que té "un rei emèrit corrupte" als Emirats Àrabs Units i el poeta Federico García Lorca i milers de demòcrates assassinats pel franquisme encara per desenterrats en fosses comunes. Ahir es complien 84 anys de l'afusellament del granadí. Colau tindrà ocasió de debatre la fugida reial i la gestió de la qüestió que n'ha fet el govern espanyol del qual els comuns formen part en el ple municipal extraordinari sobre la corona que se celebrarà —a petició d'ERC i JxCat— dijous de

la setmana que ve. S'hi votarà una declaració institucional que pretén, entre altres mesures, reprovar el govern espanyol "per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit" i retirar la medalla d'or de la ciutat i tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals a Joan Carles I.

La setmana que ve. S'hi votarà una declaració institucional que pretén, entre altres mesures, reprovar el govern espanyol "per la seva col·laboració necessària en la sortida del rei emèrit" i retirar la medalla d'or de la ciutat i tota la resta de títols honorífics i reconeixements personals a Joan Carles I.

coordinadament el vicepresident de la cambra, Josep Costa, i el secretari primer de la mesa, Eusebi Campdepadrós. El president del grup parlamentari de JxCat, Albert Batet, criticava "que s'apliqui censura a l'única cambra parlamentària que ha condemnat la corrupció de la monarquia espanyola", mentre que la portaveu adjunta, Gemma Geis, es preguntava on queden els drets com a diputats per a exercir l'activitat parlamentària: "Com podem representar a qui ens vota si estem censurats?"

La dignitat de Forcadell

L'expresidenta de la institució, Carme Forcadell, és a la presó justament per haver-se oposat a l'autocensura. L'exconseller i cap de files d'ERC a Barcelona, Ernest Maragall, va lamentar que el vicepresident Costa "degradi" la funció institucional que li correspon i ho va contraposar amb "la dignitat" de la presidenta Forcadell i l'anterior mesa, sota persecució judicial. "Substituir el combat comú per la confrontació interna és molt més i molt pitjor que un error", va afegir-hi.

"La legislatura passada es va protegir als treballadors del Parlament. Aquesta, en canvi, davant la forta repressió, se'ls posa al centre i se'ls assenyala. Poca cultura antirepressiva, la de la dreta. I gota de solidaritat", escrivia Ruben Wagensberg. El diputat d'ERC recordava que la legislatura va començar amb el *Diari Oficial de la Generalitat* sense publicar el nomenament dels consellers que el president, Quim Torra, pretenia restituir i va bescantar la "criminalització" d'un treballador del Parlament i "l'ús de la repressió per tacticisme electoral" per part de JxCat.

El president de la Generalitat havia reclamat el cessament de Muro. L'equip de lletrats va sortir en defensa del seu secretari general. Entre les parts amputades de les resolucions hi ha una referència a la monarquia com a "delinqüent" i una altra a la "voluntat expressada pel poble de Catalunya" i per la cambra catalana els dies 1, 10 i 27 d'octubre de 2017 que "l'únic camí per superar aquest règim monàrquic" és constituir la República catalana. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Òscar Palau

Espar i Ticó, premi a un valent

“Una persona valenta en un país de bastants covards.” Definit així per Jordi Sales, exrector de la Universitat Catalana d'Estiu, la fundació que organitza la cita de Prada va lliurar ahir el premi Canigó a l'empresari, polític i activista cultural Josep Espar i Ticó, per la seva vastíssima trajectòria en defensa de la llengua i cultura catalanes, com a elements indestruïbles, a més, en la construcció d'una consciència nacional. “El Canigó no és una muntanya, és una història, una literatura”, descrivia, profundament agraït als seus 92 anys, l'homenatjat. “Soc català i me n'enorgulleixo”, cloïa. “És un referent del catalanisme polític, dels personatges més interessants de la segona meitat del segle XX a Catalunya”, ressaltava el president de la Diputació de Lleida, Joan Tàrn, que, com a originari que és Espar de Balaguer, en destacava també la lluita contra el *leridanisme* amb què el franquisme va intentar igualar Catalunya. “Sense persones com Espar i Ticó aquest país no seria el que és”, resumia el rector actual de la UCE, Jordi Casassas, que admetia que ja “fa uns anys” que l'haurien d'haver distingit.

L'historial d'iniciatives de tot ti-

El veterà Josep Espar i Ticó va rebre ahir el premi Canigó a la Universitat Catalana d'Estiu ■ JOSEP MARIA MONTANER

pus promogudes per Espar i Ticó ja des del franquisme és inacabable: coimpulsor dels Fets de Palau el 1961, de la campanya “Volem bisbes catalans” o una altra contra el director de *La Vanguardia* Luis Galinsoga per haver atacat el català; participant de l'Assemblea de Catalunya; creador del segell discogràfic Edigsa, que va editar la majoria dels grans èxits de la Nova Cançó; fundador de la revista infantil *Cavall Fort*, de distribuïdores i llibreries en català com la

primera Ona; cofundador de Convergència Democràtica de Catalunya o, més recentment, de l'Associació Conèixer Catalunya... També va fundar el Grup d'Estudis Nacionalistes (GEN), entitat amb vocació de trobar i formar lideratges socials que va “saber trobar l'enllaç” entre perspectives diverses de país, i per on van passar figures ara cabdals com Joaquim Forn, Josep Rull, Jordi Turull o fins i tot Oriol Junqueras. Això sí, si una fita creu que ha tingut

“més relleu”, confessava ahir, és el Congrés de Cultura Catalana, durant la transició, que segons ell “va permetre el contacte entre els països de llengua catalana”.

Espar no para mai de barrinar, i ahir –quan ja embrancava Tàrn en el seu gran projecte els últims anys, el parc històric cultural per recuperar el monestir de Santa Maria de les Franqueses de Balaguer– reflexionava també que Catalunya, a diferència per exemple de Portugal, “és la pura diver-

sificació històrica, cultural, lingüística i de procedències”, i això dificulta la construcció d'un sentiment propi. “Els sud-americans es pensen que la seva llengua és superior a la nostra”, exemplificava. Al *Diari de Prada*, hi aprofundia més: “Per homogeneïtzar catalanísticament tota la nació es necessita temps; els que no volen tenir temps tenen fracàs... Els últims anys s'ha corregut massa i malament”, analitzava.

És clar que si un projecte d'Espar i Ticó encara és especialment vigent és la capçalera que tenen a les mans, que va ajudar a fundar. O almenys una part. “L'Avui era una necessitat però alhora un dret”, explicava després de l'acte a El Punt Avui. “Havíem de buscar la manera de donar el tomb a la Direcció General de Premsa y Propaganda”, raonava. Segons ell, ho planejaven feia un parell d'anys, però altres havien provat sense èxit de demanar un permís, i van haver d'esperar que morís Franco. “Calia imaginació lligada a una voluntat de ferro, i ens en vam sortir, però ho vam interpretar sempre com l'exercici d'un dret, i no una concessió”, constata. Ja ho diu al seu llibre de memòries: “Catalunya és el nostre deure diari.” Ahir, avui i sempre. ■

Política

“Cal més del 50%+1 o el país serà inestable”

PARLAR· L'historiador irlandès Liam Kennedy, dur opositor del Sinn Féin, aconsella que hi hagi dos espais de diàleg, dins de Catalunya i amb Madrid, per assolir la independència **CAMÍ**· Recorda a la UCE que la via pacífica és, “amb diferència, la més efectiva”

Ò. Palau
PRADA

Amb una majoria mínima no n'hi ha prou per assolir la independència. Això és el que creu l'historiador irlandès i professor emèrit de la Queen's University de Belfast, Liam Kennedy, que ahir va fer una intervenció virtual a la Universitat Catalana d'Estiu per advertir que “hi ha d'haver més del 50%+1, o el nou país seria políticament inestable”. “Aquest és un dels missatges que deixa l'experiència irlandesa”, indicava en un diàleg amb l'activista catalana Anna

Arqué, en què va aconsellar que caldria crear dos espais de diàleg: un amb el govern de Madrid, i un altre d'intern, amb els catalans unionistes. “També s'ha de convèncer els conciudadans que no hi estan a favor, és enormement important”, subratllava. L'historiador va recordar el cas d'Irlanda del Nord, on tot i que dos terços dels habitants volien ser britànics, mai des del 1922 ha aconseguit una situació del tot estable. I menys encara entre el 1970 i el 2000, quan hi va haver més de 4.000 morts i 45.000 ferits pels “problemes” causats per l'IRA. “Una Irlanda unida no va estar més a prop

després de tres dècades de violència”, constata Kennedy, figura notòria perquè fa uns anys es va presentar a Belfast contra el líder del Sinn Féin Gerry Adams per protestar contra un partit que considerava involucrat directament en els actes terroristes. L'historiador, que ara creu que el *Brexit* “enfortirà” el nacionalisme irlandès al nord i hi “debilitarà” el britànic, felicitava ahir els catalans per la seva via “pacífica i democràtica”, que, segons ell, és, “amb diferència, la manera més efectiva” d'assolir la independència. En canvi, va acusar Madrid de ser una “fàbrica d'independentistes”, ja

L'historiador irlandès Liam Kennedy, ahir a la UCE ■ UCE

que ha encarat la crisi “de manera increïblement dolenta”, un fet que només “enforteix el na-

cionalisme català”.

Kennedy també és escèptic amb el paper de la UE, contrària a les secessions. “Si Catalunya s'independitza, Escòcia també, i llavors potser també parts del nord d'Itàlia... i ho poden veure perillós; en canvi, no és tan problemàtic si Irlanda s'unifica”, opina el professor, que creu que el Regne Unit “està preparat per acceptar la voluntat majoritària a Irlanda”, a diferència d'Espanya amb Catalunya. “Aquí la principal lluita és que el govern espanyol accepti el dret dels catalans, i fins que no ho faci estar en una posició molt difícil a la UE”, cloïa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president de la Generalitat, durant l'entrevista amb l'Agència Catalana de Notícies ■ ACN

Torra proposa anar a Europa si l'Estat no vol negociar

- Li retreu desinterès en els fons europeus per a Catalunya
- Cs veu irreal negociar a Brussel·les un referèndum

Xavier Miró
BARCELONA

El president català, Quim Torra, proposa buscar a la Unió Europea una sortida per al referèndum d'auto-determinació si l'Estat espanyol no s'asseu a negociar en aquests termes. Així ho defensava en una entrevista publicada ahir per l'Agència Catalana de Notícies (ACN) en què conclouia: "Prou d'enganyar-nos. Estan disposats a negociar l'autodeterminació? Si no, anirem a negociar a Brussel·les i no perdrem més el temps." En aquesta línia, el president català considera demostrat que cap independentista serà jutjat amb neutralitat a l'Estat i que a ell la justícia espanyola l'inhabilitarà "per posar una pancarta per la llibertat d'expressió".

Davant d'aquests fets que considera exemples, Torra conclou que passarà el mateix en el diàleg amb el govern espanyol: que no n'hi haurà. Per això el líder català diu: "Només trobarem negociació fora de l'Estat", un plantejament que Ciutadans qualifica

Tornar a l'escola i no a les eleccions

Torra reafirma en l'entrevista que les eleccions catalanes no són una prioritat davant del problema de salut existent per la pandèmia. El president de la Generalitat assegura que té "molt pensada" la data electoral, que no el condicionarà la sentència que espera del Suprem pel cas de la pancarta i que la prioritat és

d'"inversemblant". De fet, Torra ja exigeix a l'executiu del PSOE i Podem que posi per escrit les condicions per a un referèndum i l'amnistia com a condició per dialogar. Si no hi ha compromís escrit de parlar-ne, Torra rebutja anar de nou a la mesa de diàleg.

D'altra banda, Torra demana a les forces independentistes que abordin un acord programàtic en comptes de debatre sobre noms i candidatures electorals. En aquest sentit, els demana una "reflexió" de programa i estratègia, amb la fórmula de l'1-O com a base, i no un debat sobre lideratges. Segons ell, cal "clarificar" el com-

abordar la situació "complicada" per la Covid-19. Torra demana posar fi al debat sobre la data electoral perquè, segons ell, allunya l'atenció del repte principal de fer front a la pandèmia. "El país funcionarà si les escoles funcionen", adverteix, per posar l'accent en la tornada de vacances i el nou curs escolar.

promís de "tornar-ho a fer" que considera compartit per l'independentisme civil en resposta a la condemna a presó dels líders catalans.

També a l'unionisme li demana autocrítica i li reclama una proposta per abordar la situació crítica actual: "Com pensen abordar el fet que a l'Estat li importi molt poc o gens parlar dels fons comunitaris que corresponen a Catalunya?" Una petició que va ser contestada pel diputat del PSC Ferran Pedret, que li va recriminar no haver assistit a la conferència de presidents en què es va abordar la qüestió. ■

Canadell veu convenient retardar les eleccions

Redacció
BARCELONA

El president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Joan Canadell, creu convenient que les eleccions catalanes se celebrin a partir del mes de març de l'any vinent, i també que s'hi presenti una llista conjunta d'unitat independentista, "a l'estil escocès", que inclogui JxCat, ERC i la CUP. En una entrevista emesa ahir per Catalunya Ràdio, Canadell va alertar que els pròxims mesos seran un

Joan Canadell ■ M.P. / EFE

període "crític" per lluitar contra la pandèmia de Covid-19 i que abans que res cal posar en marxa la recu-

peració econòmica. "No podem tenir consellers més pendents d'unes eleccions que de la sortida de la crisi", va concloure.

Pel que fa a les opcions polítiques, per Canadell seria important que als comicis hi concorressin tots els partits independentistes en una llista unitària. "Ens hi estem jugant molt", i caldrà, va dir, "oblidar-se dels carnets de partit". Respecte a si ell participaria en alguna llista, el president de la cambra ho va descartar a curt termini. ■

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat.

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

EL PUNT AVUI+

La informació, sempre actualitzada

entra a elpuntavui.cat